

Aramızdan Ayrılanlar: Engin Arık

Sevgili Hocam Engin Arık

Serkant Ali Çetin* / scetin@dogus.edu.tr

Boğaziçi Fizik son sınıf öğrencisiyken Engin Hanım'dan iki ders aldığımda, geçmiş senelerde denk düşürüp de ders alamadığıma çok üzülmiştim. Derslerinde çok sistemli ve yüksek motivasyonlu bir anlatımı vardı. Hemen hemen her hafta ödev verirdi ve ödevlerin teslim edilmesini titizlikle takip ederdi.

Bir hafta, verdiği ödevin çözümünü kafamda canlandırmış olmama rağmen teslim edecek şekilde hazırlayamamıştım. Geçerli bir mazeretim de yoktu. Dersten önce biraz çekinerek ama yine de belli bir özgüvenle laboratuvarına gittim. (Dersleri dışında tüm mesaisini laboratuvarında geçiriyordu. Orada neler yaptıklarını da çok merak ediyordum...) Ödevi teslim edemeyeceğimi ancak eğer ders sonrası bir saat geç vermeme izin verirse kafamda hallettiğim ödevi özgün bir çözümle hazırlayıp verebileceğimi söyledim, önceden hazırlayamama sebepimi de ilettim ve bu sebebin bir mazeret olamayacağının farkında olduğumu da belirttim. Sadece dürüst olmanın enerjisi vardı bende... Bunları anlatırken halinden tavrından ve yüz ifadesinden ne düşündüğünü anlayamamak beni biraz strese sokmuştu. Sınıfa gitmemi, düşünceğini söyledi. Sınıfa gittim. Beş dakika sonra geldi ve "Günaydın" dedikten sonra şöyle devam etti: "Arkadaşlar, bu aralar asistanımız oldukça yoğun, bu haftanın ödevlerini zamanında değerlendiremeyecekmiş, bu haftaki ödevleri haftaya yenisiyle birlikte teslim edersiniz." Bu yaklaşım, üslup, kimsenin hakkını yemeden kullanılan insiyatif, olayı kişiselleştirmeden genele yansıtmadaki incelik ve her şeyden öte o engin gözleriyle bana bakıp verdiği anlamlı gülümseme... İşte o anda beraber çalışmak istediğim danışmanı bulmuştum, akademik hayatıma yön çizen bir kılavuzluk yapmıştı o anda sevgili hocam.

Daha sonra kendisiyle yüksek lisans ve doktora yapma şansını yakalamak ve bu şansını kullanabilmek, onun parlıtısına yakın durup kendimi par-

lak hissetmeme yol açtı. Öylesine bilim aşkıyla dolu, bitmeyen bir azim ve enerjiyle çalışan ve çalıştıran bir hocanın insana katabileceği o kadar çok şey var ki... Ne mutlu bana bunu yaşayabildim. Bilim uğruna verdiği her türlü mücadelede yanında olmak, zorlukları beraber göğüslemek, heyecan ve mutlulukları beraber yaşamak inanılmaz bir gurur ve kıvanç kaynağıdır benim için.

Türkiye'de deneysel parçacık fiziği alanında öncü olan ve birçoğumuzu motive eden, temel bilim araştırmalarının her türlü teknolojik gelişmenin ön şartı olduğunu her yerde savunup anlatmaya çalışan, ülkemizin doğal zenginliklerinin özellikle enerji üretiminde nasıl kullanılabileceğini anlatmaktan dilinde tüy biten, hayatını bu ülkede bir şeylerin daha iyi olmasını sağlamaya adanmış olan sevgili hocamı son olarak şu dizelerle anıyorum:

Engin gözlerimden değil enginliğim
İnançla sarılmamdan bilime
Bir zerrede aradım gerçeği
Beni, seni, şu evreni anlamak isteğiyle
Her zerredeyim şimdi ben
Bu aşkla tutuşturmak için seni de
Duyduğum heyecan coşkuya dönüşür
Sendeki kıvılcımı gördüğümde
Cesaret ve azim gerektirir bilim uğruna mücadele

Yarının engin fizikçisi, gelecek senin ellerinde!

Engin Hanım ile 1995'te Boğaziçi Üniversitesi'nde son sınıf öğrencisiyken tanışma şansını edindim. Kendisinden Hesaplamalı Fizik dersi alıyordum. Ödevimi teslim etmek için laboratuvarına girdiğim gün, muhtemelen hayatımın geri kalanı değişmişti. O gün parçacık fiziğinde çalışmaya karar vermiş olmamın ne kadar isabetli bir seçim olduğunu anlamıştım. 1-2 hafta içinde, oturmuş beraber çalışıyorduk bile. Sonraki yıllarda Engin hanımla olan bu tecrübemin tek bir örnek olmadığını öğrendim. Türkiye Deneysel Parçacık Fiziğinin annesini kaybetmiştir.

Taylan Akdoğan

* Doğuş Üniversitesi Fen Bilimleri Birimi öğretim üyesi. Serkant Ali Çetin, ailevi nedenlerden dolayı son anda düşen uçağa binmekten vazgeçmişti.